

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2427

гр. София, 17.04.2018 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 17.04.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **2553** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.133, ал.3 от същия кодекс.

Делото е образувано по жалби, подадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място] срещу :

1) По жалби от 20.02.2018г. и от 19.02.-2018г. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220415009023-091-001/10.07.2017г., издаден от М. С. и В. Г. - органи по приходите при ТД на НАП С. и срещу Ревизионен акт № Р-22220415009023-091-001/09.01.2018г. за поправка на първия ревизионен акт, издаден от същите органи.

РА се оспорва в частта, в която е потвърдена с Решение № 115/24.01.2018г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" по жалбата по административен ред.

С Решение № 115/24.01.2018г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на НАП- С., е потвърден Ревизионен акт № Р-22220415009023-091-001/10.07.2017г., поправен с обжалвания РА за поправка, за установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 04,2011г. до м. 05.2013г. и от м. 07.2013г. до м. 11.2014г. и за периода от 2011г. до 2014г. за установени задължения по ЗКПО.

Тези две жалби следва да се разгледат общо в производство по реда на чл.156 и следващите от ДОПК.

По допустимостта им съдът констатира следното: решението на директора е връчено на 06.02.2018г., чрез връчването му по електронен път, като срокът по чл.156, ал.1 ДОПК за оспорването на РА пред съда е спазен, жалбата е процесуално допустима и по чл.156, ал.2 ДОПК - иска се отмяната на РА, в частта, потвърдена с решението.

По оспорването на РА съдът следва да насрочи разглеждането на делото в открито съдебно заседание.

2) частна жалба от 12.02.2018г. срещу цитираното Решение № 115/24.01.2018г. на директора, в частта му, в която жалбата срещу РА по административен ред е оставена без разглеждане в останалата ѝ част, като недопустима.

Тази жалба е подадена на основание чл.88, ал.3 АПК във връзка с пар.2 ДР на ДОПК, иска се решението в посочената част да бъде отменено, като възразява срещу извода в него, че не са направени корекции на декларираните резултати по ЗДДС и не са начислени лихви по съображение, че с РА са определени задължения по чл.122 ДОПК и направени възражения срещу използването на бази данни, намерени при проверката в офиса на дружеството, тъй като не били събрани по реда, предвиден в закона и тези компютърни конфигурации не следвало да бъдат вземани предвид като доказателствено средство. позовава се на данните, генерирани на стр. 17 - 18 от РА в таблици. По тези съображения се иска съдът да приеме, че жалбата е допустима и да бъде отменено решението в тази част.

В мотивите на решението на ответника е формиран извод, че за данъчни периоди от 12.2014г. до 09.2015г. с РА не са установени допълнителни задължения по ЗДДС.

Частната жалба е неоснователна. Видно от РА за поправка на РА, действително не са направени корекции на декларираните от дружеството резултати за тези данъчни периоди. С изключение на м. 12.2014г., когато данните са нулеви във всички колони, през останалите периоди от м. 01.2015г. до м. 09.2015г. декларираните от дружеството суми - за приспадане на ДДС, са изцяло потвърдени при ревизията. Видно от таблицата на стр. 17-18 от РА, се касае за данъчните периоди преди м. 12.2014г.

Предвид на този резултат, обстоятелствата, свързани с начина на установяване на задълженията по реда на чл.122 ДОПК, са неотнормирани, в това число по съображение, че допълнителни задължения са установени за предхождащите данъчни периоди, основани са само на отчетени в повече приходи, не се изтъква връзка с предходни данъчни периоди. Видно от обстоятелствената част на актовете на органите по приходите, по ЗДДС е начислен допълнително данък 20 % върху приходи, които органите по приходите са счели за неотчетени въз основа на събраните в хода на ревизионното производство доказателства. Следователно, не се касае за ДДС по конкретни получени доставки, които евентуално могат да имат правни последици и в други данъчни периоди.

На основание изложеното, частната жалба е неоснователна и съдът следва да постанови оставянето ѝ без разглеждане - с окончателен съдебен акт, на основание чл.88, ал. 3 АПК вр. пар. 2 ДР на ДОПК.

На основание изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ частната жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място] № 115/24.01.2018г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на НАП- С. в частта, в която жалбата пред този орган е оставена без разглеждане.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за 28.05.2018г. от 11:00ч., по оспорването от дружеството на Ревизионен акт № Р-22220415009023-091-001/10.07.2017г., издаден от М. С. и В. Г. - органи по приходите при ТД на НАП С., и срещу Ревизионен акт №

P-22220415009023-091-001/09.01.2018г. за поправка на първия ревизионен акт, издаден от същите органи, в частта, потвърдена при оспорването по административен ред.

КОНСТИТУИРА: КОНСТИТУИРА като страни по делото, както следва:

1. ЖАЛБОПОДАТЕЛ – [фирма] с ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място]
2. ОТВЕТНИК – Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С., с адрес: [населено място], [улица].

УКАЗВА на ответника, че в 14-дневен срок от получаване на настоящото, може да представи писмен отговор на жалбата, да сочи доказателства и да представи писмените такива.

УКАЗВА разпределението на доказателствената тежест на страните, съгласно чл. 154 от ГПК и чл. 170, ал. 1 от АПК, във вр. с § 2 от ДР на ДОПК: съответно, че жалбоподателят носи доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, като може да ангажира всички допустими доказателства, а ответникът следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения административен акт.

УКАЗВА на страните необходимостта от писмено волеизявление по делото по правата и обстоятелствата, които признават за установени, както и кои обстоятелства не се нуждаят от доказване, в срок най-късно в съдебното заседание.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните за датата и часа на съдебното заседание.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НЕ ПОДЛЕЖИ на обжалване.

СЪДИЯ:

/Наталия Ангелова/